

Forfatter: Bording, Anders

Titel: Om skønt ey nogen kand paa Jorden her opstige

Citation: Bording, Anders: "Om skønt ey nogen kand paa Jorden her opstige", i Bording, Anders: *Digte. - 1984*, udg. af ERIK SØNDERHOLM , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 166. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bording01val-shoot-workid96437/facsimile.pdf>
(tilgået 13. marts 2024)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

Vor fangne Sjel maae længes/ Och takke den trofaste Ven/ 60 Os frelser/ naar vi trænges.	End dog hand før vel tit loed tec Sit Helte-mod och Hjerte/ Naar striden haardest var. Men see/ 76 Hvad gjør ey Længsels Smerte? Ja lad oc være/ du din Tjd Blant os forlænget kunde/ Saa var dog al din dict och jd/ 80 Til Himlen op at stunde. Du varst for Dydefuld och From: Dig Jorden var for ringe. Din værnehed och eydom
VEL derfor/ Ædle LYKKE/ dig/ Som Verdens tvang och snare Undgikst saa vel och Lykkelig/ 64 Och nu est uden fare. Lad være/ ej/ som vores art Och Svaghed os tildrifter/ (Pivv) Beklage maae din hedenfart/ 68 Och Sorrig os omgifver. Lad være/ du din anden dig Til øre varst och glæde: Hvorfor hand och saa modelig 72 Din skilsmys maae begræde.	84 Du vilde dig til svinge: Hvor nu din Sjæl for Englet er/ Och al den frihed nyder/ Som times Lifsens Ædlinger/ 88 Och du for Gud dig fryder. A. Bording.

71.

[Den Højærverdige GUds Mand

D. Hans Svane,

Til en vel-forskyld Ære-Minde.

Begravet den 11 Augusti 1668.]

[Zzijv] Om skønt ey nogen kand paa Jorden her opstige
Til den Fuldkommenhed/ at hand sig frj kand sige
For dig/ O Libitjn/ hand jo sin skyldighed
4 Aflegge maa til dig/ och gaae til grafven need:
Vort svage Kjød och Blood sig der paa dog forgriller/
At du saa vredelig dit dræbe-verk bestiller/
Och dennem snarist hen af Verden rykker bort/
8 Hves lefnet kunde meest i Verden nytte gjort.
J den sted du din Ret ey nær saa snart udfører/
Med dennem/ hves Udyd och Arrighed mand hører/
Och seer med hjertens harm/ at voxer dagligent.
12 Ney/ Rosen brydes af! Men Tornen staer igien!
Vor anden Samuel och Ærche-Biskop Svane

- Du for utidelig henreefst fra Kirkens Fane/
Som hand med største pris har baaret oc opract
 16 Mod vrang Secters sverm' oc hindret deris act.
Du veedst hvad Fyrighed och Flid hand loed fornemme/
Til Kongens Arfve-Ret och Herlighed at fremme:
Samt och at hand ey som en falsk Abiathar
 20 Sit Ja gaf til Uraad/ men stedse trofast var.
Du saaest/ at hand ey til den Ærche-titels Ære/
Som Kongen hannem/ frem for andre/ gaf at bære/
Var kommen/ uden ved de rene Dyders Jd/
 24 Som hannem hafde fuldt fra Barndoms første Tjd.
 [Zzijr] Dig var bekjendt/ hvor høyt hand stoed hos dem opskrevnen
Som elske Retvissched: Hvor dannis och beleiven:
Hvor høytornutig/ lerd/ opricrig/ ære-kjær
 28 Och yndefuld hand var bland os paa Jorden her.
Sin store Daniel/ hvis skrifter hand forklarde/
Til for-skrift hand sig toeg/ och til hans Lefnet svarde
Med Bønner/ Ædruhed och et bestandigt Mood/
 32 Hvor ved hand klippe-fast imod al Afvind stoed.
Ja kortelig/ alt det/ som hand fornam/ at være
Sin Gud/ sin Konning och sit Fødeland til ære/
Det var/ och bleef/ indtil det sidste Dødsens værk/
 36 Hans ædle tankers och bedrifters øye-merk.
- Men see/ jeg mig forseer/ med Døden her at laste.
Naturen ofven fra befalning fik/ at haste
Med hannem til det maal/ som er alt Kjød bestemt/
 40 Och løse kroppens aag/ som hand var under klemt.
Hans høyt-oplyste Sjæl var alt for Himmel-værdig/
Til her bland os at bo: Thi gjorde den strax færdig/
Och ikke bad om frist/ men gladelig opfoer
 44 Til Himlens høye Sal och Englers Jubel-Choor.
Der hafver den sit Hjcm och Verne-bolig fundet:
Der lefver den i Fred/ och hafver sig tilvundet
En ævig Adel-Ret/ och Ljfsens ære-krands/
 48 Och er trind om bekled med Stjerne-pract och glands.
 [Zzijv] Saa fik da grafven her af hannem intet andet/
End det/ som kunde dog ved magt ey længe standet:

Thi som det var af Jord/ den nu til Jorden gaaer/
 52 Och der til Dommesdag sig ud at hvile faaer.
 Den anden rest/ som er hans høye Dyders Rycte/
 Tør och ey midlertid for undergang sig frycte.
 Naar gylden tafle-skrift och marmor-graf lorgaaer/
 56 Vor store Svanes Lof end da ved lige staaer.

A. Bording.

72.

[Fløjv]

[Den Høy-Actbare/ velvise/

Fornemme och nu Salige

Mand

Casper Christopher-

Søn Scheller/

Fordum Handelsmand Borger och Indvaaner
 udi Trundhiem/ Til en Priselig eftermåle/
 opsat af
 Anders Bording.]

[10] Om mig et huus en tid lang hen
er laant udi at være
Da kand Jeg ikke billigen	Hvor i vor Sjæl den holdes op
4 Der ofver mig besvære
Naar den som huset kommer til
Ey tid och dag vil gifve
Men mig udviser och ey vil	20 Och stedse hoer u-rolig.
Nu bruser modgangs haarde storm
8 Jeg længre der maa blifve.
Och hand i steder der for mig
En bedre plads vil byde
Som Jeg i fred æ vindelig	24 Och den forsagt vil gjøre
Nu stræber Sathan och imod
Saa vel med magt som lempe
12 Til eydom maae nyde
Ja gjerne Ja Jeg færdig gjør
Paa timen strax at vige
Och hannem for hans fromhed bør	28 Ja (korteligt) den ædle Sjæl
Er saa som her i fængsell
Och maae forsøge mangen pæl
16 End der til tak at sige
Hvad andet er vor svage krop
End som en leye bolig	32 Af vedermoed och trængsel
Naar derfor Gud som har lagt den
Til huus i Kroppens hytte
	36 Behager der fra den igjen
Til himlen at forflytte